

vanju v okviru šolskega sistema in zmanjševanju učnih obveznosti. Tako priznavanje se lahko odvija na dva načina: s priznavanjem rezultatov neformalnega učenja pred vstopom v določen izobraževalni program in v času izvajanja izobraževalnega procesa.

Ugotavljanje, preverjanje in potrjevanje predhodno pridobljenega znanja v izobraževanju poteka po vnaprej določenih, standardiziranih postopkih, ki jih opredeli izvajalska institucija (na primer, šola) v skladu z zakonom in navodili. Določijo tudi ustrezne strokovnjake, ki sodelujejo in odločajo v posameznih fazah postopka.

Priznavanje neformalnega znanja temelji na njegovi primerjavi s standardi posameznih programskih enot. Predhodno pridobljeno neformalno znanje se ovrednoti tako, da se ga primerja in umešča glede na standarde znanja posameznega strokovnega modula, splošnoizobraževalnega predmeta, vsebinskega sklopa, praktičnega usposabljanja z delom, interesnih dejavnosti). Izvajalci se pri tem v največji meri opirajo na kataloge znanja, v izobraževanju dijakov in odraslih tudi na izvedbeni kurikulum šole.

Prepoznavnost sistema priznavanja neformalnega in priložnostnega znanja v Sloveniji

Iz dosedanjih nacionalnih analiz (Šlander et al., 2007) izhaja, da je kljub vsem zakonskim podlagam sistem vrednotenja in priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja še vedno v svoji zgodnji fazi. Kot glavne ovire pri uveljavljanju nešolskega kvalifikacijskega sistema so bile identificirane premajhna vidnost in podcenjenost, šibka integracija s formalnim izobraževanjem, slaba povezanost s sistemom plač, šibka vključenost socialnih partnerjev, strah pred razvrednotenjem formalnega izobraževanja (OECD, 2007).

Opravljene analize so tudi pokazale, da ni razvitih ustreznih strokovnih podlag in podpornih mehanizmov niti ni pripravljenosti socialnih partnerjev za zagotavljanje prenosljivosti kvalifikacij, pridobljenih v postopkih preverjanja in potrjevanja. Priznavanje se bolj uveljavlja pri programih, ki ne dajejo stopnje formalne izobrazbe (jezikovno izobraževanje, računalniško izobraževanje, mojstrski in delovodski izpiti v zborničnem sistemu), v sistemu pridobivanja formalne izobrazbe pa kljub zakonskim predpisom le počasi prihaja do razvoja orodij in vzpostavljanja procesov, ki bi to omogočali. Odprto ostaja tudi vprašanje transparentnosti kvalifikacij, pridobljenih izven tradicionalnih izobraževalnih okolij. Slovenija še ni dokončala razvoja svojega kvalifikacijskega ogrodja, ki bi to zagotavljalo.